

nem ismeri. És végre legyen minden eladó óvatos a vevők megválasztásában is, csak megbízható kereskedőkkel kössön szerződéseket. Az ily eljárás mellett a félelmes differenciák fizetésétől védve lesz minden eladó, melynek csiráját czikkiró ur elég tévesen a tőzsdei instituczióban vélte találni, és melynek hatásköréből igyekszik ez üzletágot kivonni.

Ez alkalmat felhasználom arra, hogy a tőzsdés usanceokba foglalt azon pontokra utaljak, melyek a cserkéreg osztályozására vonatkoznak, már évek előtt ezen lapokban közölve voltak. *) A cserkéreg minőségét praecisebben körülírni lehetetlen, és ajánlható minden szerződésben, mely osztály szerinti eladásra van fektetve, a cserkéreg minőségét e szerint meghatározni, még akkor is, ha a tőzsdebiróság az ügy esetleges elbírálására nincs kikötve. Az említett cikk kereskedelmi részére volnának még észrevételeim, de ezeket e lapok t. szerkesztőjének engedelmével máskor fogom megtenni, mert mostani megjegyzéseim is terjedelmesebbek mintsem akartam volna.

Egyesületi közlemények.

(Az Országos Erdészeti Egyesület 1883. évi február 25-én tartott választmányi ülésének jegyzőkönyve.)

Jelen voltak: Tisza Lajos, elnök ő exja; Bedő Albert, első alelnök; Balás Vincze, Belházy Emil, Eleőd Jósa, Ghyczy Emil, id. Hoffmann Sándor, Kallina Károly, gróf Khuen-Héderváry Károly, Luczenbacher Pál, Rónai Antal, Rutska Tivadar, választmányi tagok és Horváth Sándor, egyesületi titkár.

Bothó Imre választmányi tag tudatta, hogy akadályozó körülmények miatt nem jelenhetik meg.

*) L. »Erdészeti Lapok« 1879. évfolyamát.

I. A titkár a pénztár állásáról a következő jelentést terjeszti elő.

Az egyesület összes bevétele 1883. év január elsejétől a mai napig	5648 frt 29 kr,
kiadása ugyanezen idő alatt	3037 „ 67 „

jelenlegi pénztári készlete tehát . 2610 frt 62 kr,
mely összegből 2000 forint az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztárban 610 frt 62 kr pedig az egyesület kézi pénztárában van elhelyezve. Ugyanitt van elhelyezve egy 1100 forintról szóló takarékpénztári könyvecskében a Deák Ferencz-alapítvány 1881. és 1882. évi, még ki nem adott pályadíja is.

A kimutatott bevételekből 1598 frt 04 kr mult évi pénztári maradékot képez, 655 frt 58 kr alapítványi tőke törlesztésre, illetve a Wagner Károly és Deák Ferencz-alapítványra, 166 frt 39 kr pedig a „magyar erdőtisztek és erdészeti altisztek segélyezési alapja“-ra folyt be. Rendes bevételeink tehát a most említett összegek leszámítása után 4826 frt 32 krt tesznek.

Viszont a kiadásokból 2041 forint 44 kr oly összeget képez, mely az általános alapítványi vagyonhoz csatoltatott, s mint ilyen értékpapírok vásárlására fordítottatott. A tényleges kiadás tehát összesen 996 frt 23 krt tesz.

II. A titkár bemutatja az egyesület 1882-ik évi számadásait, melyeknek megvizsgálására és az 1884. évi költségvetés elkészítésére Hoffmann Sándor, Belházy Emil és Eleőd Josa választmányi tagokból álló három tagu bizottság kérésre fel.

III. Elnök ő exja felhívja a választmány figyelmét a fegyveradóról és vadászati adóról szóló törvényjavaslat 6-ik §-ának két oly szövegezésü pontjára, mely nézete szerint törvénytényé válás esetében téves magyarázatokra adhatna alkal-

mat. A szakasz második bekezdésében ugyanis oly határozat foglaltatik, melynek szószerinti értelmezése szerint a szakasz első bekezdésének *b)*, *c)*, *d)* és *e)* pontjai alatt felsorolt egyénekkel együtt a kir. erdőfelügyelők is csak a vadászterületek tulajdonosainak engedélye esetében viselhetnének vadászatra is alkalmas fegyvert, holott ez a kir. erdőfelügyelőket hivatalos kötelességeik teljesítésében szerfelett akadályozná, mivel egész vidékekre kiterjedő hivatalos utazásaik alkalmával, melyekre a személyes biztonság céljából fegyvert is kell magokkal vinni, csak jelentékeny idő és pénzáldozattal kereshetnék fel az engedély kikérése végett az utjukba eső erdők tulajdonosait, kik igen gyakran egészen távol eső helységekből laknak.

Ezért talán nem volna czélszerűtlen, ha a földmivelési miniszter ur felkéretnék, hogy a törvényjavaslat felső házi tárgyalása alkalmával e szakaszra vonatkozólag kijelenteni sziveskednék, miszerint e szakasz második bekezdésében foglalt megszorítás a kir. erdőfelügyelőségek tagjaira nem fog kiterjesztetni, vagyis a kir. erdőfelügyelők a törvény által nem lesznek arra kötelezve, hogy a fegyverviselhetésre nézve minden egyes birtokosnak engedélyét kérjék ki.

A másik pontot, mely mostani szövegezése mellett az erdőszetre nézve hátrányos határozatot tartalmaz, a 6-ik §. utolsó bekezdése képezi, melyben az van mondva, hogy az erdőőri szakiskolák hallgatói az egy évre megállapított vadászati adónak csak felét fogják fizetni. A mostani szöveg szerint ugyanis e kedvezményből a felsőbb erdőszeti tanintézet hallgatói egészen ki lennének zárva, s ennek azután az a káros következménye lenne, hogy a többnyire szegénysorsu akadémiai hallgatóktól, úgy szólva elzáratnék az út attól, hogy a vadászatban elméleti ismereteik kiegészítésül gyakorlatilag is kiképezhessék magukat. Czélszerű volna tehát, ha

ezen pontnak szövegében az erdőéri szakiskolák kifejezés helyett a felsőházi tárgyalás alkalmával ezen szavak vétetének fel: „erdészeti szakiskolák“.

A választmány köszönettel fogadván elnök ő exjának ezen gondoskodását, elhatározza, hogy az említett két pont módosítása érdekében a földmivelési ministeriumhoz felirat intéztessék.

III. Bedő Albert első alelnök sajnálattal említi fel, hogy egyesületünknek egyik legelső alapító tagja, Degenfeld Imre gróf, ki mint tevékeny, buzgó választmányi tag egyesületünk törekvései iránt mindig melegen érdeklődött, közelebbről elhunyt. Kegyeletes szavakban emlékszik meg érdemeiről, s tudomására hozza a választmánynak, hogy elnök ő exjának távollétében kötelességének tartotta, mint alelnök intézkedni, hogy érdemeinek hálás elismeréseül ravatalára egyesületünk részéről is koszoru tétessék le, s temetésén is külön küldöttség vegyen részt. Indítványozza végül, hogy a választmány ezen szomorú eset feletti mély sajnálatának jegyzőkönyvileg is kifejezést adjon, s egyuttal kegyeletének jeléül a gyászoló családhoz is részvétiratot intézzen.

A választmány alelnök ezen intézkedéseit köszönettel veszi tudomásul, az indítványt pedig egyhangu helyesléssel magáévá teszi.

IV. A titkár jelenti, hogy a vizjogi törvényjavaslat tárgyalására másodizben kiküldött bizottság eddig azért nem volt összehívható, mert az elnökségnek időközben tudomására jutott, hogy a törvényjavaslat eredeti tervezete újabb tanulmányozás tárgyává tétetett, s hogy így az e tárgyban összehívott tanácskozmány tárgyalásait nem az első szöveg alapján, hanem azon előadók munkálatai alapján fogja folytatni, kik az egyes fejezeteknek átdolgozásával megbizattak. Ennélfogva az elnökség a múlt választmányi ülésen kiküldött bizottság

összehívását elhalasztván, a földmívelési ministeriumhoz kérelmet intézett az iránt, hogy egyesületünknek annak idejében az új előadói munkálatok, s illetőleg az ezek alapján létrejövő megállapodások eredménye is megküldessék. A ministerium által összehívott tanácskozmányra addig is az egyesület titkára küldetett ki.

Ezzel kapcsolatban alelnök megemlíti, hogy a most említett tanácskozmány már kezdetét vette, s hogy annak eddigi megállapodásai az erdészeti igényeit teljesen kielégíthetik, a mennyiben már az első tárgyalások alkalmával kimondatott, hogy az erdőtörvénynek a vizen való szállításra vonatkozó határozatai teljesen épségben tartatnak, s másfelől a vízhasználatok egyéb nemeire vonatkozó szakaszoknál is eddig oly elvek fogadtattak el, melyek a szállítás akadálytalan gyakorolhatóságát közvetve sem nehezítik meg.

V. A titkár előterjeszti Zachar József erdőtisztnek egy panaszos beadványát, melyben az erdőbirtok megadóztatásánál előforduló visszásságokra hívja fel az egyesület figyelmét, előadván, hogy azon uradalomban, melynek vezetésével megbizva van, a földadón, általános jövedelmi adón, községi, kórház-, orvosadón kívül a házilag üzött mész- és téglaegetés után is külön jövedelmi adót róttak ki a birtokosra, holott e két utóbbi üzlet a fa árát, s illetőleg az erdő jövedelmét ott a legtávolabbról sem emeli, s csupán azért rendeztetett be, hogy a máskülönben nem értékesíthető fatermésnek legalább egy része ily módon hasznosítható legyen. — Ily esetekben sérelmesnek tartja e házilag kezelt iparüzletek megadóztatását s visszaélésként említi fel, hogy az utolsó évben e tégl- és mészégető kemenczékre még iparadót is vetettek ki. Kéri tehát az egyesületet, hogy azon esetben, ha ily visszásságok másunnan is tudomására jutottak volna, illetékes helyen azok orvoslása czéljából lépéseket tenne.

A választmány ezen konkrét eset alkalmából hosszas és beható eszmecsere után kimondja, hogy az erdőbirtokkal szoros kapcsolatban álló kisebb erdészeti iparüzletek igazságos megadóztatásánál szemelött tartandó elvek tisztázását maga is igen fontosnak tartja, s ezért óhajtja, hogy ez a kérdés egyik közelebbi közgyűlésen alapos megvitatás tárgyává tétessék; a jelen beadványt azonban, melyből sem az nem tűnik ki világos és okmányokkal igazolt tényként, hogy az adókivetésnél valóban sérelmes eljárás követetett volna, sem az, hogy az érdekelt fél ez állítólagos sérelmek orvoslása iránt az illetékes forum előtt lépéseket tett volna, — nem tartja elég biztos alapnak arra, hogy arra hivatkozva az adókivetésnél követett eljárás ellen indokoltan felszólalhasson, és pedig annál kevésbé, mert a beadványból az sem tűnik ki, hogy a nevezett tiszt a birtokos felhatalmazásával tette-e meg ezen lépést, avagy sem. Ennélfogva a beadványra a válasz ezen értelemben fog megadatni.

VI. A magyar földhitelintézet értesítvén az egyesületet arról, hogy a betéti kamatoknak újabban történt megadóztatása folytán a nála lévő pénzkövetelések után jövőre csak $3\frac{1}{2}\%$ kamatot fizethet, kimondja a választmány, hogy a kisorsolt papirokért, továbbá a kamatszelvényekért befolyó összegek és általában az egyesület folyó számadására javára eső minden követelés, az esedékesség után azonnal felveendő, és vagy papirok vásárlására fordítandó, vagy a takarékpénztárakban elhelyezendő.

VII. A titkár jelenti, hogy özv. Dvihally Jenőné f. évi január hó 6-ikán kelt folyamodványában a Wagner Károly alapítványból való segélyeztetését kérte, kérelme azonban az alapszabályok értelmében nem volt teljesíthető, mivel a segélyek ez alpból minden évben csak egyszer, december hóban osztatnak ki.

VIII. A megelőző választmányi ülés óta a következő rendkívüli befizetések történtek :

a) alapítványi kötvényeiket készpénzben kiváltották :

Krivoss András	200 frttal,
Scherffel Samu	100 „

b) alapítványi tartozásaikat részben törlesztették :

özy. Füzy Dénesné	25 frttal,
Akantisz Rezső	20 „
Harczer János	20 „
Hantos János	15 „
Csik Gyula	20 „
Tomcsányi Gyula	20 „
Adriányi Arnold	40 „
Girtler Lajos	20 „
Schillinger Adolf	20 „
Belházy Emil	20 „
Kovács Géza	20 „
Szécsi Zsigmond	20 „
Tomcsányi Gusztáv	20 „
Parti Ewald	20 „
Stéger Antal	20 „
Wagner Gusztáv	50 „
Kellner Valér	50 „

c) adakoztak a „magyar erdőtisztek és erdőészeti altisztek segélyezési alapja“ javára :

Fikker Béla	2 frt — krt,
Garlathy Kálmán	5 „ — „
Szabó Adolf (gyűjtés útján)	30 „ — „
Adriányi Arnold	10 „ — „
Bikkal Nándor	30 „ 37 „
Marosi Ferencz (gyűjtés)	5 „ 30 „
Oszterlamm Ármin	10 „ — „

Székely Mihály (gyűjtés)	. . .	62	frt	—	krt,
Schusztér Ferencz	. . .	1	"	50	"
Piso Cornél	. . .	1	"	—	"

d) a Wagner Károly alapítvány javára:

Tóth Gyula	. . .	5	frt	—	krt,
Gajáry József	. . .	4	"	58	"

e) a Deák Ferencz alapítványra:

Schillinger Adolf 6 forintot; minthogy azonban ezen alapítvány már le van zárva, az adakozó fel fog kéretni, hogy a beküldött összegnek a magyar erdőtiszték és erdészeti altiszték segélyezési alapjához leendő csatolásába beleegyezni sziveskedjék.

IX. Végül a titkár a következő új tagokat jelenti be:

a) alapítók: A zágrábi érsek billéti uradalma 160 frt alapítvánnyal kötvényben, ajánlja Rozinszky Béla; Tolnamegye közönsége 160 frttal kötvb.; Kubina András, magy. kir. erdőgyakornok 160 frttal kötvb., ajánlja Kuzma Gyula; Kmetty János, magy. kir. erdőgyakornok 160 frttal kötvb., ajánlja Tomcsányi Gyula; Székely Mózes, erdőakadémiai hallgató 160 frttal kötvb., ajánlja Bedő Albert; Boksay Gusztáv, m. kir. erdőgyakornok 150 frttal kötvb., ajánlja Rózsay Rezső; gróf Normann Ferencz, földbirtokos 160 frttal kötvb., ajánlja Adriányi Arnold; Römer Frigyes, magy. kir. erdőszámvivő 160 frttal kötvb., ajánlja a titkár; Stéger Antal, m. kir. műszaki dijnok 160 frttal kötvb., ajánlja Fekete Lajos; Vadas Gyula, m. k. erdész 160 frttal kötvb., ajánlja Tomcsányi Gyula;

b) rendes tagok:

Sander János erdész, ajánlja Nagy Gyula; Kofranek Gusztáv, Binder Richárd, Kornis Géza, Márton Sándor és Szokolóczy József, erdőakadémiai hallgatók, ajánlja Lonkay Antal; Kopony Mihály főerdész, ajánlja Adriányi

Arnold; Bielek Nándor, Czibulka Soma, Gábrriel Gusztáv, Janák László, Janik Károly, Kiszely Gyula, Miklós Lajos és Tatarek János, uradalmi erdészsegédek, ajánlja Lavotha Albert; Deil Jenő, iparkamarai titkár, ajánlja Haske Emil; b. Vécsey József földbirtokos, ajánlja Illés Nándor; Sztokosza Gyula, közal. erdőgyakornok, ajánlja Ihrig Vilmos; Braun György, erdőakadémiai hallgató, ajánlja Riedl Ödön; Pirkhofer Endre főerdész, ajánlja Kárász István; Medgyesy József főerdész, ajánlja Havas Ágoston; Blattny Ernő, kat. erdőbecslő, ajánlja Szabó Adolf; Kim Béla, hercz. erdőrendezősi gyakornok, ajánlja Pékh József; Martinovich Gyula, k. a. számtartó, ajánlja Havas Ágoston; Szuchár Béla, m. kir. erd. számtiszt, Diószeghy Lajos, m. kir. erdőszám. gyakornok, Kőrös László, m. kir. erdőgyakornok és Horváthy Ferencz, magy. kir. műszaki díjnok, ajánlja Rózsay Rezső; Zachar István, m. kir. erdőgyakornok, ajánlja Ritter Károly; Kovács György, m. kir. erdővéd, ajánlja Dömötör Tihamér; Balás Árpád, gazd. tanint. igazgató, ajánlja Bedő Albert; Schumichraszt Mihály, erdőakad. hallg., ajánlja Székely Mózes; Loeszl József erdőmester (régii nyilatkozat alapján); Orlovszky Gyula erdőgyakornok, ajánlja Korény Gyula; Riesz László erdőrendező, ajánlja Szabó Adolf; Pavetics Ferencz főerdész, ajánlja Blaschek Ede; Binder Jenő, m. kir. erdőgyakornok, ajánlja Nagy Károly; Szalay József erdőmester, ajánlja a titkár; Fagner Gyula főerdész, ajánlja Rónai Antal; Szmik Gábor erdőmester, ajánlja a titkár; Csepanovszky Hugó, m. k. erdőgyakornok, ajánlja Janthó D. János; Porubszky Gyula és Kelecsényi Ferencz m. kir. erdőgyakornokok, ajánlja Székely Mihály; Winkler Ferencz erdőmester, ajánlja Prohászka Lajos; Mayer Lajos erdész, ajánlja Krivácsy Elek; Ruprecht Antal, magy. kir. erdőgyakorn., ajánlja Fekete Lajos; Herbst Gyula, prépost-

sági erdész, ajánlja a titkár; Dóbl Miklós, magy. kir. erd. számtanácsos, ajánlja Bedő Albert; Géczy Lajos, magy. kir. erdőszámvivő, ajánlja Tomcsányi Gyula; Antony Károly, hercz. erdész, ajánlja a titkár; Mozsolovszky Adolf, m. kir. erd. számtiszt, Láurenecz János, m. kir. erd. fizető számvivő és Tribalszky János, m. k. erdőszámízt, ajánlja Várjon Géza.

X. Jelen jegyzőkönyv hitelesítésére Bedő Albert és Ghyczy Emil tagtársak kéretnek fel. K. m. f.

Hitelesítésül :

Bedő Albert,
alelnök.

Ghyczy Emil,
választmányi tag.

Tisza Lajos,
elnök.

Horváth Sándor,
titkár.

Adatok az erdészeti műszótárhoz.

A diósgyőri uradalomhoz tartozó erdőgondnokságok területén tett utazásom alkalmával az erdészet körébe vágó néhány kifejezést hallottam, melyet itt feljegyzek.

Legnagyobb sajnálatomra a néppel erdei munka teljesítése közben nem érintkezhettem, midőn a legkedvezőbb alkalmom nyílik használt kifejezéseik ellesésére. Mert munkán kívül — mint ezt sokan tapasztalhatták — hasztalan minden kérdezősködés, sőt a nép egyenesen bizalmatlanná lesz a csak kissé tapintatlan kérdésre, s akkor aztán nincs semmi eredmény. Pedig, már csak a közlendő, s ugyszólva véletlenül hallott szókból következtetve is, bizonyosan igen sok jó oly kifejezést használhat Borsódmegyének tős-gyökeres, idegen nyelv befolyásától a megye legnagyobb részében mentes magyar lakossága, mely az erdészeti műnyelv eredetiségét gazdagítaná.